

ΚΛ. Λέγε μόνον.

ΑΘ. Ἴτε δὴ, μειζόνως αὐτὸν ἀκούσωμέν τε ἡμῶν αὐτῶν
καὶ πρὸς ἀλλήλους οὕτως εἴπωμεν. Μεταβολὴν γὰρ δὴ
πάντων πλὴν κακῶν πολὺ σφαλερώτατον εὐρήσομεν ἐν ὥραις 10
πάσαις, ἐν πνεύμασιν, ἐν διαίταις σωμάτων, ἐν τρόποις
ψυχῶν, ἐν ὧς ἔπος εἰπεῖν οὐ τοῖς μὲν, τοῖς δ' οὐ, πλὴν, e
ὅτιπερ εἶπον νυνδὴ, κακοῖς· ὥστε, εἴ τις ἀποβλέψειεν πρὸς
σώματα, ὧς πᾶσι μὲν σιτίοις, πᾶσι δ' αὖ ποτοῖς καὶ πόνοις
συνήθη γιγνόμενα, καὶ τὸ πρῶτον ταραχθέντα ὑπ' αὐτῶν,
ἔπειτ' ἐξ αὐτῶν τούτων ὑπὸ χρόνου σάρκας φύσαντα οἰκείας 5
τούτοις, φίλα τε καὶ συνήθη καὶ γνώριμα γενόμενα ἀπάση 798 a
ταύτῃ τῇ διαίτῃ πρὸς ἡδονὴν καὶ ὑγίειαν ἄριστα διάγει, καὶ
ἂν ποτ' ἄρα ἀναγκασθῆ μεταβάλλειν αὐτὸς τις ἡντινοῦν τῶν
εὐδοκίμων διαιτῶν, τό γε κατ' ἀρχὰς συνταραχθεὶς ὑπὸ
νόσων μόγις ποτὲ κατέστη, τὴν συνήθειαν τῇ τροφῇ πάλιν 5
ἀπολαβῶν, ταῦτόν δὴ δεῖ νομίζειν τοῦτο γίγνεσθαι καὶ περὶ
τάς τῶν ἀνθρώπων διανοίας τε ἅμα καὶ τάς τῶν ψυχῶν
φύσεις. Οἷς γὰρ ἂν ἐντραφῶσιν νόμοις καὶ κατὰ τινα βεῖαν
εὐτυχίαν ἀκίνητοι γένωνται μακρῶν καὶ πολλῶν χρόνων, ὧς b
μηδένα ἔχειν μνεῖαν μηδὲ ἀκοὴν τοῦ ποτε ἄλλως αὐτὰ σχεῖν
ἢ καθάπερ νῦν ἔχει, σέβεται καὶ φοβεῖται πᾶσα ἡ ψυχὴ
τό τι κινεῖν τῶν τότε καθεστῶτων· μηχανὴν δὴ δεῖ τὸν
νομοθέτην ἐννοεῖν ἀμόθεν γέ ποθεν ὄντινα τρόπον τοῦτ' 5
ἔσται τῇ πόλει. Τῇ δ' οὖν ἔγωγε εὐρίσκω. Τὰς παιδιάς
πάντες διανοοῦνται κινουμένας τῶν νέων, ὅπερ ἔμπροσθεν
ἐλέγομεν, παιδιάς ὄντως εἶναι καὶ οὐ τὴν μεγίστην ἐξ αὐτῶν